

helt at fritage Børn for saadant farligt Arbejde, og jeg skal ikke nærmere komme ind paa den Betragtningssaaede, der maa siges at ligge til Grund for denne Opfattelse hos Samfundet. Jeg har nu den Opfattelse, at Samfundet ikke tager tilstrækkelig Hensyn overfor de Smaa og Ubefæstede. Jeg har den Opfattelse, at Samfundet burde sørge for Børns legemlige og aandelige Udvikling, for ikke at overanstrengede dem paa nogen Maade, men tænke paa, hvilke Krav der ville blive stillede til den opvoksende Slægt, Krav, som vi kunne tænke os ville blive større, efter at vi have set, hvilke Krav der stilles til os. Jeg skulde derfor ønske at blive staaende ved Lovforslaget, men da det ikke efter Udvælgets Betænkning er muligt, vil jeg anbefale Thinget at stemme for Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 19, der gaar ud paa, at Børn under 10 Aar kun maa benyttes til Arbejde ved Landbrugsmaskiner under umiddelbart og stadigt Tilsyn af een af Forældrene. Det kan være nogenlunde betryggende, men helst havde jeg, som sagt, set, at man var blevet staaende ved Lovforslagets Bestemmelse.

Leth: Det var nærmest med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) til § 18, at jeg ønskede at sige et Par Ord. Jeg kan ikke saa ganske være enig med den meget ærede Justitsminister deri, at det ikke vil være rigtigt at vedtage dette Vædringsforslag. Hvor tvivlsom end, som den meget ærede Minister bemærkede, Fortolkningen af D. L's 3—19—2 har stillet sig, forekommer det mig dog, at det af det ærede nævnte Medlem stillede Vædringsforslag indeholder en i og for sig god og klar Regel, som det kan være nyttigt at optage i Lovforslaget, og som ogsaa vil være i Stand til at fjerne en eller anden Tvivl. Jeg kan derfor ikke sige Andet end, at det er min Hensigt at stemme for dette Vædringsforslag, ligesom det ogsaa skulde glæde mig, om det maatte blive vedtaget her i Thinget. Jeg tror overhovedet, at ved en saadan Bestemmelse vil megen Uklarhed i det Mindste til en vis Grad kunne haabes fjernet. Hvad dernæst angaar det meget omspurte Spørgsmaal med Hensyn til Børns Arbejde, saa forstod jeg det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) saaledes, at han navnlig gjorde gjældende, at naar man benytter Børns Arbeidskraft — jeg tror, han sagde Børns og Kvinders Arbeidskraft — saa gaar der Noget bort fra de Vorne, idet Børns og Kvinders Arbeidskraft i Reglen er bil-

ligere end de vorne Mænds, og hvor man altsaa kan benytte Børns Arbeidskraft, gaar der Noget fra de vorne Mænd af den Fortjeneste, de ellers kunde have. Forsaavidt jeg kjender Forholdene paa Landet, stiller det sig der i mange Tilfælde omvendt. Det er nemlig ikke anderledes — jeg tror ikke deri at feile — end at det for den Vorne, for Indsidderen, for Husmanden og den jævne Arbejder er en stor Hjælp, saasnart hans Hustru og Børn efter Evne kunne bidrage Noget om end kun Lidet, til det fælles Ophold. Det er altsaa ikke paa Landet saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds forudsatte, men hvad Arbejdet i Byerne, navnlig de store, angaar, kan det være muligt, at det ærede Medlem paa adskillige Punkter kan have Ret, det bestrider jeg ikke. Jeg skal endnu kun gøre den korte Bemærkning, at jeg ikke kan Andet end beklage, at Lovforslaget paa flere Steder ikke har undgaaet, og heller ikke saaledes som det er foreslaaet ændret, at henviser til, at det ene og det Andet skal fastsættes ved tgl. Anordning. Jeg kan ikke anse det for Andet end for i det Hele at være en Mangel, saa ofte som det forekommer i dette og andre Lovforslag, at det ene og det Andet, som Lovforslaget indeholder, nærmere skal fastsættes og bestemt reguleres ved tgl. Anordning. Det forekommer mig, at det i og for sig maatte være en Fordring, som man burde være berettiget til at stille til en Lov, at den skulde indeholde i sig, hvad der paa det Omraade, som den omhandler, skal være gjældende Ret. Men det er ikke Tilfældet med disse Love, som foreskrive Halvdelen, Trejerdebelen eller noget Mere af, hvad der skal være gjældende Ret, men hvor man ikke faar det at vide, før der kommer en Anordning til, en Anordning med Hensyn til hvis Indhold man vel maa erindre, at de Lovgivende Myndigheder og da særlig Rigsdagen ikke har nogen Magt over det. Naar der siges i en Lov, saaledes som her er foreslaaet, at disse Ting nærmere skulle bestemmes ved tgl. Anordning, staar det jo i vedkommende Ministers Magt at træffe disse Bestemmelser indenfor den Kamme, som man har stillet til hans Raadighed, paa en saadan Maade, som han vil, uden at Rigsdagen har nogen Indflydelse derpaa. Jeg gjentager, at dette efter min Opfattelse er en Mangel, og vi have jo ogsaa set, at saadanne Bestemmelser, som i de Love, der nu ere udkomne, have været overladte til vedkommende Minister, eller som det hedder, have været overladte til tgl. Anordning, ere blevne truffet paa en saadan Maade, at vi langt fra have været tilfredse dermed. Det